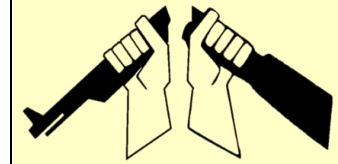

Pacifisme
Militærnægtelse
Civil ulydighed
Ikkevold
Freds - og
Konfliktløsning

INDHOLD

Samarbejdsopgaver til et nyvalgt Folketing 2

Omverdenens problemer var atter helt fraværende i debatten op til folketingsvalget, men nu skal de løses!

Trumps afbud handler om dominans..... 3

Problemet er ikke at Trump er grov og uhøflig, men at USA vil have dominans og at Danmark lydigt følger trop.

Verdens gang, de sidste 50 år og de næste 50 4

Der skal knokles, men en mere menneskelig og mindre voldelig verden er stadig mulig.

Ny regering, nye krige 6

Det er på tide, at Danmark rækker hånden frem til USA - og forlanger en god snak om vor fælles fremtid.

Ringes enighed om EUs forsvarspolitik..... 6

EU-landenes borgere vil helst ikke med i en stormagtskrig, men alt andet er der uenighed om.

Kunst mod bomber 7

Verdens største våbenmesse blev igen mødt med kreative aktionsformer og flotte kunstværker.

Krig ødelægger klimaet 7

Hærværk skal ikke vurderes på hvor stor hammeren er, men på at militæret er eksperter i destruktion.

Tale til 75-års jubilæum med MS 10

Under 2. Verdenskrig mødtes danske aktivister for at forberede fremtidens fred. Det er fortsat nødvendigt.

Vejen til et nyt principprogram 11

AMKs principprogram har mere end 25 år på bagen, og i den tid er Danmark blevet langt mere krigerisk.

... samt meget andet godt og fredeligt.

SAMARBEJDSOPGAVER TIL ET NYVALGT FOLKETING

Af Tom Vilmer Paamand – foreslået i maj, før de nylige militante udspil...

Omverdenens problemer var atter helt fraværende i partiernes debat om fremtidens Danmark op til folketingsvalget – men nu skal de løses!

Danmark er vist nok fortsat en del af den store verden udenfor, men dette fremgik ikke af politikernes valgkamp, hvor selv EU-valget mest fokuserede på meget interne danske forhold.

Når der ikke er valgkamp, sender Folketinget gerne danske soldater ud til fjerne egne, hvor danske interesser er på spil – men heller ikke dette var til diskussion. Selv om offentliggørelsen af Krigsudredningen for få måneder siden grundigt trak bukserne ned på de ”ansvarlige” i både nu- og fortid, blev også udredningen omhyggeligt glemt i debatten.

Det samme gjaldt den voldsomme oprustning for kort tid siden, hvor militæret efter få dages debat fik tilført nye milliarder – imens de øvrige udenrigspolitiske værktøjer helt modsat er sparet væk i *ødelæggende omfang*.

Herunder er en optimistisk række af både aktuelle og helt oversete spørgsmål:

Krigstrusler

● Forsvarsminister Claus Hjort Frederiksen advarede i tide og utide mod ”truslen fra Øst” – hvorimod Forsvarets Efterretningstjeneste ikke har set tegn på russiske påvirkningsoperationer, og anser det for usandsynligt, at Rusland med overlæg skulle ønske en direkte militær konflikt med NATO.

Hvorledes vil det ny Folketing stoppe denne ubegrundede oppustning af trusselsbilledet, og i stedet finde stabiliserende samarbejdsformer?

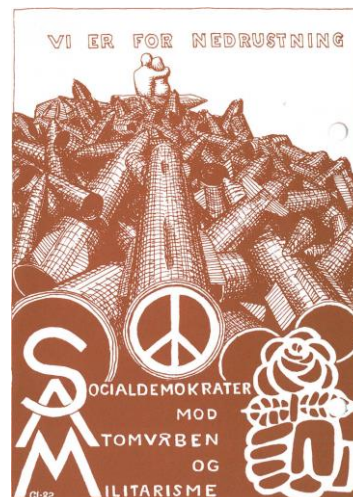
● I de nordiske samarbejdsorganer om Arktis, der ellers er kendetegnet ved afslappede løsninger, har USA advaret mod Kina og Rusland. Den danske forsvarsminister ville så opruste med krigsfly til Grønland – på trods af, at den slags tom symbolpolitik ikke engang blev krævet under Den Kolde Krig.

Hvorledes vil det ny Folketing stabilisere samarbejdet om Arktis, så de sikkerhedspolitiske udfordringer ikke fører til en øget militarisering af området?

● USA forbereder åbenlyst et angreb på Iran, støttet af Israel og Saudi-Arabien. USA har allerede sendt et hangarskib, planlægger at sende tropper samt har opsagt atomaftalen med Iran, og har påført landet voldsomme sanktioner. Hvorledes vil det ny Folketing arbejde for at mindske spændingerne med Iran, og søge en fredelig løsning?

Danmarks krige

● Danske soldater er fortsat udsendt til fjerne hjørner af verden på missioner, det er svært at beskrive som andet end mislykkede. Hovedparten af Folketinget har hidtil støttet enhver udsendelse af danske tropper, som regel uden konkrete overvejelser om mål, midler og konsekvens.

Hvorledes vil det ny Folketing omlægge sine internationale operationer, så de i højere grad hjælper på det problem, som danskere udsendes til at løse?

● Irak- og Afghanistankommissionen blev nedlagt. I stedet er nu afsluttet en ”Uvildig udredning af det historiske forløb af Danmarks militære engagement”. Denne begrænsede undersøgelse har ikke haft det nødvendige fokus på juridiske og folkeretslige aspekter ved krigen.

Hvorledes vil det ny Folketing sikre, at erfaringer fra de fejlslagne felttog fremover opsamles og bruges effektivt til at finde mere effektive metoder?

● I de samme timer, hvor Krigsudredningen fremlagde sin kritik af alle de skjulte beslutninger, vedtog Folketinget at endnu flere militære beslutninger fremover blot klappes diskret af i Udenrigspolitisk Nævn. Aktuelt ved at Danmark bidrager med en fregat til at følge et fransk hangarskib – fordi ISIL etc.

Hvorledes vil det ny Folketing sikre, at den slags militære udflugter også fremover får en grundig og offentlig behandling i selve folketingsalen?

EU-forbehold

● Partier fra Alternativet over SF til Venstre gik til valg på at afskaffe Danmarks EU-forbehold, der hidtil har bremset en yderligere indsovnning i EUs fortsatte glidebane mod fælles militær planlægning og udrykning – selv om landene heldigvis fortsat ser ret forskelligt på verden.

Hvorledes vil det ny Folketing, fortsat ubundet ved forsvarsforbeholdet, bidrage konstruktivt og konfliktløsende i EU – i stedet for med flere bomber?

● EUs Forsvarsfond vil uddele mere end 10 milliarder kroner om året til forskningshjælp for EU-landenes våbenfabrikker. Danmark har forsvarsforbehold, men dansk industri søger gennem krumspring at få del i pengene – så danske universiteter i højere grad kan gavne danske våbensalg.

Hvorledes vil det ny Folketing arbejde for, at dansk forskning og danske universiteter (samt EUs) udvikler fredelige løsninger – og ikke krigsmateriel?

● Danmark gik modig enegang, da ”Udenrigsministeriet ikke godkendte anmodninger om at udføre våben” til De Forenede Arabiske Emirater, Egypten og Saudi-Arabien – begrundet i EU-regler mod ekstern aggression og på trods af at dansk industri ønskede fortsatte millionsalg til disse diktaturer.

Hvorledes vil det ny Folketing arbejde for, at dette forbud udvikler sig til et permanent stop for våbeneksport med statsstøtte til konfliktlande – i hele EU?

Atomvåben

● *Verden er fortsat låst i atomvåbenenes terrorbalance, men 122 lande fik vedtaget et FN-forbud mod at fremstille og anskaffe atomvåben. Kun 38 er imod, nemlig NATO-landene inklusive Danmark – samt Israel, Rusland og Sydkorea.*

Hvorledes vil det ny Folketing arbejde på at kunne underskrive denne traktat sammen med andre NATO-lande?

● *Rusland bygger nye affyringsramper i Kaliningrad. Danmark er (stort set) atomvåbenfrit, men et par hundrede af USAs sprængklare atombomber står klar i Belgien, Holland, Italien og Tyskland, og vil i løbet af de næste år blive opgraderet til langt værre og mere effektive udgaver.*

Hvorledes vil det ny Folketing markere sin modstand, og modarbejde denne atomoprustning hos vore nære naboer?

Elektroniske angreb

● *USA & Omegn er gået i panik efter at Rusland med en forholdsvis beskedent indsats angiveligt har påvirket præsidentvalget derovre. Herhjemme og i EU har dette også skabt stor bekymring, men forholdsreglerne virker unødigt hæmmende og med stærkt forudindtagede resultater.*

Hvorledes vil det ny Folketing sikre, at Danmarks officielle tiltag mod Fake News ikke uforvarende eller bevidst begrænser ytringsfrihed og fri debat?

● *Det danske forsvar har erklæret sig klar til at foretage offensive cyberangreb (elektronisk krigsførelse). USA har i mange år udviklet og udført specialudviklede virusangreb, der siden har bredt sig – og fx kostede den danske shippingkoncern Maersk milliarder i ødelæggelser.*

Hvorledes vil det ny Folketing sikre, at dansk militær ikke uforvarende eller bevidst ved elektroniske krigsangreb skaber konflikt og milliardødelæggelser?

Omstilling til fred

● *Tilbage i 90erne faldt de danske forsvarsudgifter, og samtidig voksede udviklingsbistanden, så de to posteringer nærmede sig et fælles niveau. Siden er bistanden dalet igen, så den nu ligger på knap det halve af forsvarsudgifterne, efter at militæret i år fik tilført mange ekstra milliarder.*

Hvorledes vil det ny Folketing omlægge de milliarder, der er sat af til sikkerhedspolitik, så Danmark atter satses mere på bistand end på militær?

● *Forsvarsudgifterne løber løbsk, mens de øvrige udenrigspolitiske værktøjer modsat er hårdt ramt af sparekniven – og fredsforskningen er i dagens Danmark stort set ikke eksisterende, på trods af tydelige behov for at udvikle nye metoder til konfliktløsning.*

Hvorledes vil det ny Folketing sikre forskning i ikkemilitær konfliktløsning samt opbygge en tilsvarende udenrigstjeneste?

FRED.dk/artikler/fredvalg/glemt2019.htm

TRUMPS AFBUD HANDLER OM DOMINANS

Af Carsten Andersen – Århus mod Krig og Terror

Presse og politikere har været forargede over Trumps afbud, men problemet er ikke, at Trump er grov og uhøflig. Problemet er USAs overherredømme.

Det er godt at Danmark ikke vil sælge Grønland. Grønland og grønlænderne er ikke en handelsvare. Men man kan ikke sige USA imod. USA vil have sin vilje og får det, også på Grønland. USA vil er en militarisering af Arktis, og udvide konfrontationen mellem øst og vest også til denne region.

Arktis har hidtil været kendetegnet ved fredelig sameksistens, vilje og evne til diplomati og dialog bl.a. i Arktisk Råd om fælles problemer. Derfor har Danmark hidtil opretholdt sin suverænitet stort set med en hundepatrulje.

USAs udenrigsminister Mark Pompeo understregede på Arktisk Råds konference i Finland i maj, at nu skulle det være anderledes. Nu skulle Rusland og Kina bekæmpes og holdes ude af Arktis. Det vil åbne regionen for en oprustningsspiral. Det vil åbne nye indtjeningsmuligheder for Trumps hjertebar, den amerikanske våbenindustri.

Man skulle tro at Trumps klodsede facon ville åbne politikernes øjne for, at det kan være forkert og farligt ukritisk at følge USA. Men nej. Danske politikere og presse forarges over formen, men accepterer indholdet. Politikernes bekymring går på, hvordan de kan gøre storebror glad igen.

Danmarks nu forsvarsminister vil sende mere dansk militær til Arktis, og Mette Frederiksen accepterer, at det er uomgængeligt med en større amerikansk tilstedeværelse på Grønland, altså flere baser. Dette er en fortsættelse af den fælles forståelse i dansk politik, at dansk sikkerhed opnås ved at lægge sig så tæt som muligt op af USA.

Det er den opfattelse der gør, at Danmark fortsat går med i USAs krige trods dårlige erfaringer fra Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien mv. Det er en forkert og farlig udvikling, at Danmark vil bidrage til optrapning af rustningsniveauet og konflikten i Arktis. Det er hverken i Danmarks eller Grønland interesse.

Indtil Pomepos tale i maj, var det dansk politik at arbejde for en fredelig udvikling i Arktis. Tidligere udenrigsminister Samuelson formulerede det som at Danmark havde to strategier over for Rusland: En hård konfrontation omkring Ukraine og Europa, og et fredeligt samarbejde uden konfrontation i Arktis.

Vi må forlange at regeringen igen arbejder for fredelig dialog i Arktis, og modsætter sig oprustning af området. Problemet er ikke at Trump er grov og uhøflig, problemet er at USA vil have dominans, oprustning og krig, og at Danmark lydigt følger trop.

VERDENS GANG DE SIDSTE 50 ÅR OG DE NÆSTE 50

Af Jan Øberg, freds- og fremtidsforsker

50 års jubilar-tale holdt på Aarhus Katedralskole den 28. juni 2019:

Tak fordi jeg må komme tilbage til vores skole i dag, og sige lidt om verdens fremtid. Jeg gør det med udgangspunkt i mit virke som freds- og fremtidsforsker, international mægler i mange konflikt- og krigsområder samt et akademisk virke som forsker og gæsteprofessor rundt om i verden.

At dette har været mit liv kan jeg i høj grad takke Katedralskolen for – og særligt én person, nemlig daværende rektor *Aage Bertelsen* – en meget ukonventionel skolemand, humanist og pacifist, der i 1969 afgik efter 22 års tjeneste som rektor for Aarhus Katedralskole.

Aage Bertelsen var Danmarks ledende pacifist – altså imod krig og alle typer af vold. Denne livsfilosofi – kombineret med civilcourage og humanisme indebar at Aage og hans kone, *Gerda*, stillede sig i spidsen for arbejdet med at redde godt 7000 danske jøder i sikkerhed over Øresund i oktober 1943.

”Oktober 43” er også titlen på den bog, han skrev om denne civile modstand mod besættelsen. Forskellige udgaver af bogen har for- og efterord af daværende statsminister *Hans Hedtoft*, Politikens tidligere chefredaktør *Herbert Pundik*, *Victor Borge*, *Niels Bohr* og *Albert Einstein*. Som man forstår var Aage en mand, der i mere end én forstand ragede op og udover sin tid.

Det var en heltegerning af Danmarkshistoriske dimensioner. Og den minder os om at Danmark engang – frem til 1990erne – var et land, der hjalp nødlidende og var imod krig. Sådan er det desværre ikke i dag. Efter sin tid som rektor skabte han *Oktober 43-fonden*. Baseret på indkomsten fra hans bøger og en film om redningen af jøderne delte fonden penge ud til institutioner i Israel – f.eks. hospitaler – der havde både arabiske/palæstinensiske og jødiske børn.

Pacifisten Aage skrev også en meget omfattende *bog* om ikkevold i teori og praksis, ”*Her er dit våben*” (der blev genudgivet i 2017). Bogen udkom i 1962, samme år som Cuba-krisen indtraf; og risikoen for atomkrig mellem USA og Sovjetunionen holdt menneskeheden i ulidelig spændingsfyldt angst. Vi var ekstremt tæt på menneskeheden og klodens undergang.

Hans fokus var netop risikoen for, at den Kolde Krig skulle bryde ud i varm krig. Og Aage tænkte ikke kun kritisk men også *konstruktivt*: ikkevold og konfliktløsning måtte og kunne erstatte oprustning og militærvæsen. Aage var ikke så lidt af en profet, men – som alle andre, der har arbejdet for ægte fred i en militaristisk kultur – også kontroversiel.

Det var de to vigtige ”Alberter” i Aages liv. Hans møde med Einstein endte med at denne sagde: ”*Don't forget Gandhi!*” Og dét gjorde Aage aldrig. Aage skabte to eksperimentlinjer med tilladelse af undervisningsminister Kre-

Martin Luther King Jr. tog til. USA var elsket og respekteret under *John F. Kennedy* – men ikke for den Vietnamkrig, der også optog alles sind.

Det var ungdomsoprør, Flower Power, sex and rock'n'roll, Beatles, Stones, Dylan. En tid med visioner og håb – omend man kan smile lidt af noget af det, nu 50 år efter. Det var en idealismens og engagementets tid – ”*gå ind i din tid*”, som Nordahl Grieg og Aage opfordrede ungdommen til. Enhver kan se kontrasten til tidsånden i dag. I hvert fald i den vestlige verdens tidsånd.

Det vigtigste, der er sket i Europa de sidste 50 år er ikke EU, men afviklingen af Sovjetunionen og Warszawa-pagten under en klog og visionær statsmands ledelse, *Mikhail Gorbatjov*. Berlinmuren faldt for 30 år siden i 1989. Vi burde have svaret med at nedlægge NATO. Men nej – under præsident Clinton udnyttede Vesten i stedet, at Rusland var helt nede på knæene.

Udvidede NATO op under Ruslands skørter, opløste Jugoslavien, kørte FN og folkeretten ud på et fjernt sidespor og førte en krig mod terrorismen – et relativt lille problem i vores verden, også i forhold til atomvåbnenes såkaldte terrorbalance – og deltog i ødelæggelsen af land efter land: Somalia, Afghanistan, Irak, Libyen, Yemen, Syrien. Og nu står Iran tilsyneladende for tur.

Altsammen til ingen verdens nytte. Disse krigsfiaskoer har kun medført millioner død, ufattelig lidelse, flygtningestrømme og kulturel destruktion samt had. Målt i menneskeliv er terrorisme-problemet i dag cirka 80 gange større end før 11. september 2001. De atomvåben, Aage var bange for og som vi stadig bør være bange for, er der ganske vist færre af i dag end dengang, men de er blevet integreret i USAs og NATOs doktriner på måder, der gør dem lettere at tage i brug. Atomtærsklen er dalet. Atomkrigstruslen er voksende.

sten Helveg Petersen – UNESCO-linjen og Russer-linjen. Den førstes idé var at eleverne skulle lære om samfundet ved at deltage aktivt i det i en periode udenfor skolen, f.eks. på fabrik; den anden at russiske og danske lærere skulle bygge bro og eleverne gå i hinandens skoler. Devisen var enkelt: Byg gode relationer og forsøg at forstå hinanden, så kan vi reducere risikoen for misforståelser, had og krig. Det var fredspædagogik i teori og praksis.

Den globale tid 1969-2019. 1960erne var oprørets og forandringernes tid. Der fandtes en fredsbevægelse, de såkaldte u-lande kastede kolonialismens åg af sig og blev selvstændige. Medborgerbevægelsen med *Rosa Parks* og

Så vidt krigens problem, volden mod andre mennesker og kulturer. Det andet store problem er *volden mod naturen, Moder Jord*. Siden 1950'erne har forskningen utvetydigt fortalt os, at vi ikke kunne fortsætte med grænseløs materiel vækst og stigende forbrug og forurening uden at det ville gå grueligt galt – før eller siden. Men vi har faktisk ladet som ingenting.

Og dét peger så i retningen af det tredje store problem for os i Vest, nemlig at *demokratiet er også er i dyb krise*. Noget tyder på at det kun fungerer som beslutningsmekanisme når alt går godt, og folketingskandidater kan love os guld og grønne skove – skønt der vel snart er hverken det ene eller det andet tilbage. Meget få tror jo på at den, de stemmer på, virkeligt gør det, de lover.

Kort sagt, for dem der lever i Vesten, som vi jo gør og altid har holdt af USAs kreativitet og dynamik (som jeg selv), så har de sidste årtier været de spildte muligheder. Vesten har forsøgt at triumfere, dominere og missionere – med både Sværdet og med Biblen, kunne man sige – hvilket nu fører til at Vestverdenen selv går ned... synker.

De næste 50 år frem til 2069. De to hovedproblemer vi skal have løst globalt – og dét har vi slet ikke 50 år til, måske kun 10-20 – er:

- at balancere forholdet mellem menneske og miljø;
- at reducere eller helt afskaffe krigen som accepteret social institution.

Under dem begge ligger volden. Vi er derfor tvunget til at bekæmpe idéen om at volden – den direkte, fysiske, psykiske, kønsbetonede, strukturelle, økonomiske, militære og kulturelle vold – er OK. Mens enhver idiot kan starte en krig, kræver det viden og mod at skabe fred.

Det vigtigste, der vil ske i tiden, der kommer, er at det amerikanske imperium vil blive opløst – og dermed NATO, og at USA bliver en republik og kun dét, ikke en global magt med krig, CIA *all over the place*, 600 militærbaser i 130+ lande, som alene USA har i dag.

Hvis vi altså gør noget radikalt for at reducere volden, og virkeligt bliver partnere med Moder Jord og ophører med voldtægten af hende, og hvis vi overlever det amerikanske imperiums afvikling uden at nogen fyrer atomvåben af dér i de sidste timer – ja, så ser fremtiden lys ud:

- Det bliver en multipolær verden med mere samarbejde end konfrontation.
- En *verden hvis tyngdepunkt er flyttet til the Orient* og hvor vi i the Occident – som måske snarere er en Accident – stadig har en chance for at være med, hvis vi samarbejder i stedet for at isolere os selv.
- Der bliver *ikke flere imperier* – tanken om at ét land eller kultur skal lede alle de andre er forældet og umulig. Kineserne véd det. Vi er dømt til samarbejde. Til win-win i stedet for ulighed. Til at drive det vidt globalt, *når få har for meget og færre for lidt*", skulle jeg hilse fra Grundtvig og sige.

- Det bliver en global verden hvor *nationalstatens betydning daler* og det, der sker i f.eks. Folketinget, vil præge Danmarks fremtid mindre og mindre.
- Vi vil efter nogle generationer finde, at *et multietnisk Danmark* er interessant og lærerigt, en berigelse. Det rene, danske Danmark? Glem det!
- Vi vil se en *ny vækst i livskvaliteter og ikke i kvantiteter* fordi, som Villy Sørensen så klogt sagde: "*Der er grænser for kvantitet men ikke for kvalitet*".
- Vi vil leve i *en verden hvor mennesker løser sine – uundgåelige – konflikter med civile midler*, og hvor der kun bliver brugt vold som en sidste udvej for det fælles globalt bedste – som det står skrevet i Artikel 1 i FN-Deklarationen: "*Fred skal skabes med fredelige midler!*". Tænk Jer, det har alle lande skrevet under på og ingen følger det! Det gode samfund vil altid have *konflikter*, dem skal vi ikke afskaffe. Vi skal afskaffe *volden*.

• Der vil blive *mange slags demokrati og styreformer, vi ikke kender i dag*, og vi vil få globale beslutningsmekanismer, ikke kun nationale parlamenter i en verden, der ubønhørligt går mod globalisering både hvad gælder kultur, økonomi og militær.

Men hvordan det, vil nogen nok spørge? Hvordan kommer vi frem til en sådan meget mere tiltalende og human verden, hvor vi finder *enhed i mangfoldighed* og ikke *enfoldighed*, og hvor vi har en global etik og ikke en nabo-skabsetik? Det er forbløffende enkelt!

Vi begynder at tænke og handle i Gandhis, Einsteins, Bohrs, Schweitzers, Luther Kings – og Bertelsens – ånd! Vi reducerer og afskaffer volden på samme måde, som vi har afskaffet slaveriet, det absolutte monarki, børnearbejde og pædofili. Det er en civilisationsproces – og det er en overlevelsestrategi.

Det andet der er brug for er lige så enkelt: At hver af os gør det som Nordahl Grieg og Aage – og mange andre sikkert også hér fra denne talerstol – har opfordret til: *Gå ind i din tid, tage del, vær med – lev et otherfriend-liv i stedet for et selfie-liv! For vi er kun noget sammen med andre.*

Kort sagt også med Grundtvig: *Lev et muntert og virksomt liv på Jorden.* Gør det du selv er optaget af, føler passioneret for – men gør det kun, hvis det også er til nytte for det samfund, du er en del af. *Ask not what the world can do for you – ask what you can do for the world!* – for at parafrasere John F. Kennedy.

Og det er ikke nok at sige "held og lykke". Der skal også knokles. Og vi skal knokle videre sammen og på tværs af generationerne, ikke bare overlade ragnarok til Jer, der kommer efter. Jeg selv er overbevist om at en mere menneskelig og mindre voldelig verden stadig er mulig. Det kan se svært ud, men *hvis vi ikke smøger ærmerne op og forsøger så vi vil aldrig lykkes.*

Svære ting tager tid, de umulige tager lidt længere. Lad os komme i gang.

Læs talen uforkortet på Akat.dk/media/1697/arosia1819.pdf#page=9

NY REGERING, NYE KRIGE...

Af Tom Vilmer Paamand

500 flere danske soldater skal udsendes, for Danmark skal nu føre en *endnu mere aktivistisk udenrigspolitik*. Den ny regering giver et **hårdt** svar på Krigsudredningens konklusion, om at Danmark følger USA for blindt – ved bastant at markere, at sådan er det: Danmark **skal som kerneallieret løfte vores del af byrden i NATO og fastholde det tætte forhold til USA**.

Det forøgede bidrag består af en bataljon, krigsfly og helikoptere. Desuden et krigsskib til støtte for et af USAs hangarskibe, samt **meget gerne** et krigsskib **mod Iran med europæisk forankring**. Regeringen sender kirurger til en USA-base i Syrien – men styrker dog også FNs fredsbevarende mission i Mali.

Det lyder alt sammen grimt, men er i praksis kun en **videreførelse** af de borgerlige regerings udenrigspolitik. Stort set alt er rundet af tidligere beslutninger og forlig, og der er da heller ikke megen modstand fra støttepartierne, bortset fra Enhedslisten, der er **kritisk** især over flådeplanerne mod Iran.

Vor socialdemokratiske regering kører videre på automatikken, blot for **nytænkning** og vision. Det eneste, der skiller sig lidt ud er at Danmark, og i højere grad de europæiske allierede, er begyndt at lægge **lidt afstand** til Trump.

Storbritannien lagde ud med at ville stå i spidsen for en europæisk **flådemission**, der militært skulle *beskytte den internationale skibstrafik gennem det uroplagede Hormuzstræde*. Sætningen mangler omhyggeligt ordet Iran, selvom det jo netop er dette land, der skulle trues med kanonbådene.

Storbritannien blev i stedet **banket** på plads af USA, hvor jernnæven nu er ude af fløjlshandsken. Nu bliver det muligvis Frankrig, der tilbyder et separat EU-domineret felttog mod Iran – og ellers har Danmark tilbudt at sejle i front!

I stedet burde Danmark for længst have sat hælene i, for lige nu er det helt rette tidspunkt. Lige præcis med en arrig Trump ved roret, har Danmark den bedste mulighed for at gå i dialog med USA om uretfærdighederne. En sådan konstruktiv dialog skal rettes til og føres med det USA, som er så meget andet end Trump. Parlament til parlament, og befolkning til befolkning.

Netop mens denne mand, som aldrig selv lytter, er i front derovre. Nu da **supermagten** USA tydeligt viser svaghedstegn. Og både demokratisk og militært så småt er ved at gå bagud af dansen. Det er nu, at Danmark, Norden og forhåbentlig hele EU burde vise sig som en rigtig god ven af USA.

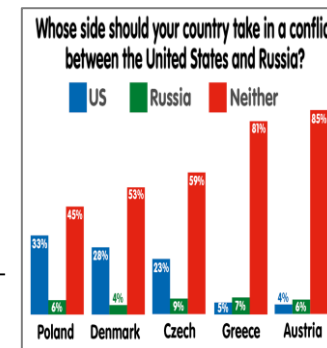
Hjælpe landet og resten af os med at overleve denne **uberegnelige** frontfigur. Påpege, at der ikke burde ligge skarpladte atombomber fremme. Solidariser sig, og invitere USA med til de nødvendige løsninger. Et rigtigt venskab kræver ligeværdigt samarbejde. Det er på tide, at Danmark rækker hånden frem til USA - og forlanger en konstruktiv dialog om vor fælles fremtid. ☺

RINGE ENIGHED OM EUs FORSVARSPOLITIK

EU-landenes borgere vil helst holde sig helt ude af en stormagtskrig, viser en **ny rundspørge**. Spørgsmålet om hvilken side, der burde støttes i en konflikt mellem hhv Rusland og USA, eller Kina og USA, besvares massivt med ”ingen af dem”. Men Polen, Danmark og Tjekkiet skiller sig ud af flokken, ved at et stort mindretal gerne vil kæmpe sammen med USA. Overraskende nok foretrækker nogle få procent her Rusland, også i Danmark.

Danmark har også en markant større lyst til at investere militært i NATO fremfor i EU, end resten af EU har. EUs sanktioner mod Rusland er ikke hårde nok, synes Danmark – men støttes kun af et mindretal af andre EU-lande. Og der er gjort **rigeligt** for at afslutte borgerkrigen i Syrien, mener mange i Danmark og Holland – hvilket er modsat de fleste andre lande. Til gengæld er der ret udbredt enighed om at stole langt mere på EU, end på USA – omend svaret ”ingen af dem” også her vejer tungt.

Undersøgelsen er foretaget af tænketanken *European Council on Foreign Relations*, som blandt andre den tyske politiker Joschka Fischer og rigmanden George Soros står bag. Formålet afspejler sig i overskriften, der trods de spredte resultater er: *Give the people what they want: Popular demand for a strong European foreign policy...* ☺

MARTIN LUTHER KINGS VILDE LIV AFSLØRET

Den kendte borgerrettighedsforkæmper Martin Luther King er igen i **medierne**, men nu for en smædehistorie, helt i stil med dem FBI spredte om ham i 1960-erne. FBI er da også igen kilden, hvor en historiker gengiver en **rapport** om at King i 1964 *så på og grinede*, mens en præst voldtog en kvinde.

Andre historikere har for længst fortalt om Kings elskerinder og et for den tid meget eksperimenterende sexliv, men denne mere ekstreme historie lyder for effektiv til at være sand. Det er dokumenteret, at FBI ihærdigt søgte at sprede **belastende** materiale om ham, for at få stoppet Kings kamp for at ændre USA.

Hvis FBI virkelig har filmet den beskrevne historie, virker det derfor **besynderligt**, at den ikke blev anvendt mod ham dengang. Samtidig er politiarkiver ofte meget **upålidelige**, så kun dårlige historikere tager sådanne referater for sandhed, hvis ikke de kan **bakkes op** af mere uafhængige kilder.

Uanset baggrunden for denne historie er det værd at huske, at store helteskikkelser aldrig er fejlfri. Det gør deres modstandere meget ud af at påpege - men, det bør alle deres tilhængere gøre lige så meget ud af at huske. ☺

KUNST MOD BOMBER

”Bliv selvmordsbomber” er den lokkende overskrift på en veludført falsk reklamekampagne mod den britiske flådes atombevæbnede ubåde. Logikken er skåret ud i pap i teksten: *At affyre ubådens missiler betyder sikker død, både for besætningen selv og for millioner af mennesker.*

Gadeplakaterne er underskrevet troværdigt med RoyalNavy.org.uk, men dette fører til en tilsvarende falsk hjemmeside, som absolut er et besøg værd. Reklamen er et par år gammel, men så overbevisende at DSEI i London, verdens største våbenmesse, aktuelt selv kom til at rundsende forfalskningen på Twitter!

Plakataktionen er en af de mange kreative aktionsformer mod våbenmessen, som rammer London hvert andet år i september. Udover forsøg på at blokere adgangen til messen, gøres der også opmærksom på våbenpusherne gennem kunststillinger som ArtTheArmsfair.com og lignende spraglet kritik: ☮

KRIG ØDELÆGGER KLIMAET – FOR GENOPBYGNING SVINER OGSÅ

Af Tom Vilmer Paamand

Krig skaber klimaødelæggelser, både lokalt og globalt. Spildet af ressourcer er **slem** nok ved de stående hære, men ødelæggelsernes omfang vokser enormt, når militæret så går i krig. Krigene efterlader store områder **ødelagte**, og røgen fra **afbrændte byer** sætter varige spor. Alt fra skoler og hospitaler til jernbaner og broer skal **genopbygges**. Efterladt **ammunition** gør landbrug farligt, og krigens misbrug af kemi har svinet jorden til. Landets bedste kræfter er dræbt og lemlæstede, og befolkningen lider.

Hærværk skal ikke vurderes på hvor stor hammeren er – men på at militæret er ekspertes i destruktion.

Dette er de efterladte realiteter i alle krigsramte lande, hvor også Danmark fortsat vælger at bidrage **langt mere** til ødelæggelserne, end til den efterfølgende genopbygning. For at ændre dette, er det vigtigt at bruge stærke og sandfærdige argumenter – og undgå de mange velmenende misforståelser, der flyder rundt på nettet. For selv i **Jyllands-Posten** dukkede **sammenhængen** mellem krig og **klimaødelæggelse** op i en artikel – men skruet forkert sammen:

”USAs militær udleder lige så mange klimaskadelige gasser som Portugal”, var overskriften, men de udvalgte tal ramte desværre skævt, for de påviste egentligt, at USAs militær overraskende nok kun står for omkring een procent af hele landets udslip – og det er svært at blive ordentligt forarget over.

Artiklens relativt beskedne tal er korrekt – selvom tallene kun er for flydende brændstof. Men undersøgelsen skøjter så udenom, at USAs samlede forbrug er næsten 90 gange større end Portugals. Problemet med klimaskadelige gasser bør altså løses for hele USA, og ikke kun med snævert fokus på militæret.

Portugal bliver brugt som eksempel, da dette lands tilsvarende udledning i størrelse svarer til USAs militærs, hvilket på en liste så bliver til nummer 47 ud af verdens lande. Men undersøgelsen **glemmer** igen at se på den store skala, for samme liste har hele USA **massivt i top**, og den nævnte placering er nøjagtig **forskellen** i de to landes bruttonationalprodukt. Et tungt land som USA er oftest **tungt** på alle områder – også med forurening.

En ting står dog fast, nemlig at bedre optællinger er nødvendige for klimaets skyld. Da militæret hidtil har fået sig selv skrevet fri for ansvar i de fleste konventioner, findes der kun få målinger af militære klimabelastninger. Kun lidt om i fredstid, men slet ingen systematiske om den langt vigtigere krigstid og oprydningen bagefter. Et af de bedre forsøg er *The Costs of War Project* på det højt respekterede Brown University i USA – og det er deres tidligere **rapport**, som den førstnævnte undersøgelse i høj grad er skrevet af fra. *The Costs of*

War Project har, på samme tid som ovenstående meget omtalte projekt, også udgivet deres egen nyeste rapport: *”Pentagon Fuel Use, Climate Change, and the Costs of War”*.

Dette er en langt mere lødig rapport, omend krigenes følger fortsat underspilles. Begge undersøgelser bruger rang-ordningen med **Portugal** til at illustrere omfanget med, og begge slipper dårligt fra metaforen.

The Costs of War Project har udviklet to andre meget udbredte, men for det meste helt misforståede analyser, som projektet sprogligt fik oversolgt – hhv om at militæret i USA er *the single largest producer of greenhouse gases in the world* og *the world's largest institutional user of petroleum*.

Det første betyder ikke, at USAs militær *forurener mest af hele verden*, selv om det ofte **misforstås** sådan. Samlet set er dette militærs svineri naturligvis stort, men alligevel kun på et tal langt mindre end de **3,2 procent**, som er deres størrelse ud af USAs BNP. Andre udvalgte grupperinger, som fx **Kinas** mange kulkraftværker, er samlet set et voldsomt større problem for klimaet.

Faktisk gør militæret alt **hvad de kan**, for at krigsmaskinen bliver mere effektiv. Ude i felten er fx sikring af forsyningen med brændstof **et kæmpeproblem**, da konvojerne er sårbare for modangreb. At skabe et mindre forbrug står derfor højt på de militære ønskesedler, men den egentlige årsag er absolut ikke for **klimaets skyld** – selv om der **udadtil prales** med dette.

Det er også vildledende at konkludere, at USAs militær er *The World's Biggest Fuel Consumer*. Tallet er igen kun stort, fordi USAs militær er så stor en institution – men i forhold til hele USAs voldsomme druktur, anvender dets militær **kun en brøkdel** af hvad der ellers fyres af på andre ikke-militære formål derovre – så effekten ved at skære ned på lige militæret er relativt ringe.

Pointen er, at den overciviliserede del af verden fortsat sviner med det hele. Og det i en grad, så militærets direkte andel af klimaødelæggelse og resource-spild faktisk blegner – når der enøjet kun ses på de lokale driftsomkostninger. Dette er en logisk konsekvens af, at militæret sjældent har mere end nogle få **procent** af hvert lands **BNP** at rutte med.

REBUILD
FOR PEACE

Dette ret minimale billede tipper dog helt, når militæret så går i krig, og her ved forårsager menneskeskabte naturkatastrofer på bestilling. Om militæret i det daglige skruer lidt ned for forbruget, hjælper naturligvis en smule – men ændrer meget lidt på, at militærets aktive indsats til krigenes ødelæggelser ikke regnes med, og belaster klimaet i langt værre grad.

Takket være effektive lobbyister især fra USA, er militæret fortsat skrevet ud af de store **internationale aftaler**, hvor verdens ledere har lovet hinanden og os andre at afhjælpe klimaproblemer. Men efter krigens ødelæggelser er der fx behov for masser af ny cement til at genskabe byer, hospitaler og veje – og netop cementproduktion står for en **væsentlig del** af klodens CO₂-udslip.

Tilsvarende problemer opstår, når metal og elektronik skal nyproduceres for at erstatte smadrede **elværker** og jernbaner – samt alt det andet, der er ødelagt. Hertil kommer naturligvis andre af krigenes omkostninger, ikke mindst **våbenproduktion** – når tabere og vindere begge skal have lagrene fyldt godt op igen.

CO₂-beregning af danske militære aktiviteter i udlandet er nødvendig på samme måde, som det fx er at inkludere Maersks **containerskibe**. Sådanne data er fortsat sparsomme, så her kunne Danmark passende arbejde for oprettelsen af et effektivt internationalt forskningscenter – og således *gå forrest i kampen mod klimakrisen*, som skrevet står i den ny regerings **forståelsespapir**.

Hærværk skal ikke vurderes ud fra størrelsen på den anvendte hammer, men på ødelæggelserne omfang – og militæret er eksperter i **målrettet** destruktion. De tidligere nævnte skæve forsimplinger har kun fokus på den hjemlige CO₂-regning, og får derfor ikke med hvad prisen så løber op i hos modtagerne af de uønskede ”militære ydelser”, hvor bomberne er regnet ned, men ikke regnet med. Det er brug for en langt mere overordnet opgørelse der inkluderer krigens ødelæggelser, for at opmåle det globale klimaregnskab korrekt.

En fuldstændig klimaberegning af hvad en foreslået militær løsning vil kunne **koste ude** i verden, bør indgå i enhver sikkerhedspolitisk vurdering, før Danmark går på krigsstien. Og i en verden, hvor klimaet trænger til en hjælpende hånd, er det blevet endnu mere meningsløst at ”løse konflikter” gennem **massebombning** – for vore politikere får markant sværere ved fortsat at argumentere for nye krige, når klimaprisen skal modregnes.

Aktuelt **truer USA** med en ny Golfkrig. Resultatet de forrige gange var, udover de nævnte ødelæggelser, også brændende **oliebrønde** og enorme udslip i havet. Imens kan vi borgere jo så genbruge plastikposen for at hjælpe lidt mod klimaforandringer, og det er såmænd også et fornuftigt skridt. Men skriv helst også et personligt brev til dine **lokale folketingsmedlemmer** med hjælpsomme råd til deres forsvarspolitik mm.

FRED.dk/artikler/milipris/20190625.htm

TEGNE SERIER SKAL UDVIKLE CYBERKRIG

USAs militærakademi West Point **forsøger sig** med dystopiske tegneserier, hvor kreative forfattere skal finde på nye og oversete trusler fra den elektroniske del af verden. Resultatet blev jublende præsenteret i pressemeddelelser, skønt de larmende fortællinger ikke bragte noget nyt på banen.

Tegneserierne er hårdt præget af at være skabt på kommando, og rummer derfor kun dybt kedeligt genbrug af gammelkendte militære løsninger. Som fortidens firkantede krigstegneserier med alt for velkendte fjendebilleder, blot nu tilføjet Facebook-opdateringer og avanceret mekanik. Militærakademiet udvikler metoder til cyberkrig i tæt samarbejde med diverse ”civile” læreanstalter – tegneserierne er **produceret** på Arizonas universitet.

USAs militær har i årevis inviterede meget krigsglade forfattere ind for at bruge deres spraglede **hjerner** til strategi og nye våben. Fx **rådgav** forfattergruppen Projekt **Sigma** præsident George W. Bush efter 9/11-angrebet, under mottoet ”*Science Fiction in the National Interest*”.

Tom

Hent eventuelt tegneserierne her: ThreatCasting.com

VISMANDEN OG DE TO ULVE

En gammel vismand inviterede børnene ind omkring bålet. Han kiggede rundt i cirklen og sagde: ”*I kender mig som en stærk leder, men der er noget I ikke ved om mig. Der foregår en forfærdelig kamp inde i mig, som mellem to sultne ulve. Den ene ulv repræsenterer frygt, misundelse og vrede. Den anden står for fred, kærlighed og håb. Den kamp foregår inde i alle, også inde i jer. Det kan være en stor, eller lille kamp, men den foregår hvert eneste øjeblik.*”

Så blev der tavshed. Børnene sad med store øjne i spændt venten, men der kom lissom ikke mere. Så måtte den mindste vide besked: ”*Men bedstefar, hvilken ulv vinder?*” Bedstefaderen kiggede ind i barnets øjne, og svarede: ”*Den ulv vi fodrer.*”

Dorte Lykke Holm

TALE TIL MELLEMFOLKELIGT SAMVIRKES 75-ÅRS JUBILÆUM

Af Tom Vilmer Paamand

Midt under Den 2. Verdenskrig mødtes nogle danske aktivister for at forberede fremtidens fred. Ikke som i spillet mellem småstater og stormagter, men som småfolk. De vidste, at mange små aktivister med en rigtig god vision kan udrette store ting. Og at gode menneskers gode handlinger er en nødvendighed, når skårene skulle klinkes efter det store slagsmål.

75 år senere har denne spæde fredstanke vokset sig stor under navnet ”Mellemfolkeligt Samvirke”. Og i logoet for jeres mange år folder fredens faner sig fortsat ud. Det fredshåb er vi hos Aldrig Mere Krig glade for at se.

AMK er selv er en af de sejlivede overleverere. Fortsat med en grundtanke om kraften i pacifisme, forsoning og fredshåb som det bærende. Vi er allerede IMOD den næste krig – men allermest er vi FOR FRED.

Vi er stolte, på Danmarks vegne, over det arbejde som Mellemfolkeligt Samvirke har udført gennem tiden. Og vi er triste over at vore regeringers fokus nu er mere på krig, end på udvikling. Det behøver jo ikke at være sådan – for igennem 90erne faldt de danske forsvarsudgifter. Og samtidig voksede dansk udviklingsbistand – så de nærmede sig et fælles niveau.

I en bedre verden havde de to linjer krydset hinanden. I en bedre verden var det den danske udviklingsbistand, der pludselig fik tilført ekstra milliarder. Set globalt, er verden overoprustet, mens FNs Verdensmål er underfinansierede. Og de tal må vendes helt om. Dette kunne være et af de punkter, hvor Aldrig Mere Krig og Mellemfolkeligt Samvirke har fælles interesser.

Danmark burde gå i front. Ikke kun med et fornyet fokus på udviklingsbistand, men ved at omruste til ikke-militær konfliktløsning. Fremtidens stigende klimaødelæggelser skaber konflikter, og vil øge verdens ulighed.

En dansk indsats med konfliktløsning og forebyggelse kræver, at dette i højere grad sker ud fra FNs værdier. Mellemfolkelig Samvirke er allerede i gang på nogle af disse områder. Aldrig Mere Krig vil gerne hjælpe med til at styrke det mere direkte fredspolitiske.

I håbet om, at vi kan skabe en fredeligere verden. Med drømmen om at opbygge en fredskultur. For fred er meget mere end blot fravær af krig. Jeg ser frem til at fejre med jer, når vi har opnået alt dette. For det har vi nok klaret til Mellemfolkelig Samvirkes 100-års jubilæum. Eller gerne lidt tidligere. Tak – og tillykke med jubilæet!

Læs uforkortet på FRED.dk/artikler/fredkult/20190504.htm

RADIO FOR FLYGTNINGE OG POSITIV FRED

Radiomanden Arne Hansens kommer vidt omkring med nysgerrig mikrofon:

Mellemfolkeligt Samvirke 70-års jubilæum

Oplæg med repræsentanter fra de tre ”forældre” bag Fredsvenners Hjælpearbejde, som senere blev til MS, hhv. Kvækerne, Kvindefredsligaen og AMK.

Ny alliancefri dansk, nordisk og europæisk forsvarspolitik

Med et velinformeret panel af Christian Juhl, MF for Enhedslisten, Jørn Boye fra RIKO og Carsten Andersen fra Fredsministeriet.

Hvad skal Danmark lave i FNs Menneskerettighedsråd?

Hvilken forskel bør vi gøre? Møde om Danmarks medlemskab med panel fra Amnesty International, Institut for Menneskerettigheder og Sex & Samfund.

Gadeaktion for dansk ja til FNs forbud mod atomvåben

Klip fra Fredsministeriets gadeaktion på Folkemødet med tale af Carsten Andersen mod militarisme, krig og klimaforværring.

Er NATO en klods om benet for FN-forbuddet mod atomvåben?

Enhedslistens udviklingsordfører Christian Juhl kritiserer udenrigsministeren og den danske regerings vægning imod at underskrive FNs forbudstraktat.

En ny regering - en ny udenrigspolitik?

Dialogmøde med Jørn Boye fra RIKO, Lisbeth Pilegaard fra Women Mediators samt Katarina Ammitzbøll, nyvalgt MF for det Konservative Folkeparti.

Seksuel vold i krig og konflikt - omfang, årsager og forebyggelse

Møde med Læger Uden Grænser, FNs befolkningsfond og UN Women.

Hvordan Veteranstøtten hjælper traumatiserede veteraner

Vagn Risager og Michael Platz fortæller om at være veteran og hvordan de hjælper traumatiserede veteraner i akutte situationer.

Dialog-interview med Hasse Schneidermann om Klimademoen

Hasse fortæller fra den store demonstration den 25. maj og MSs fødselsdag.

Klimaforværringen og militarismens onde spiral

Interview med Palle Bendsen, mangeårig miljøaktivist i NOAH, om klimaforværring og militarisering som trusler mod hele menneskeheden.

Partiernes fredsstandpunkter op til valget

Journalist Tom Vilmer Paamand om de politiske partiers holdninger og standpunkter og en begrundet rangordning af partiernes militarisme.

Find disse optagelser fra FLR-Dialog på: ArneHansen.net/dialog/fred

FREDSKLIPZ: AVISKLIP OM KRIG OG FRED

Følg med i nyhedsstrømmen gennem redaktørens kvikt opdaterede link til verdens gode historier - fra mange vinkler og med mest fokus på Danmark.

Find de nyeste klip på FRED.dk/artikler/fredsklip

FRA ALDRIG MERE KRIGS ÅRSMØDE I MAJ...

Årsmødet var flyttet til København, hvor deltagerne kunne deltage i Mellemløst Samvirkes 75-års jubilæum. Håbet er fremover at samarbejde mere med MS om det fredspolitiske, som set i vedlagte tale. I den foreløbige arbejdsplan fokuseres på sammenhængen mellem krig og klima, og opfølgning på det samarbejde som vi har haft med gode miljøfolk i den forbindelse.

Næste år er 75 år siden USAs bombing af Hiroshima og Nagasaki, hvilket er en god anledning for os til at presse på for at også Danmark underskriver FNs nylige vedtagelse mod atomvåben. AMKs er med i netværket Fredsministeriet, som arbejder med planer om en større nordisk konference, bl.a. om modstanden mod atomvåben, i et bredt samarbejde med nordiske fredsgrupper.

Desuden ønskede Årsmødet at ændre AMKs principprogram, der nu har mere end 25 år på bagen.

BAGGRUND FOR ET MULIGT NYT PRINCIPPROGRAM

Af Hasse Schneidermann - på vegne af AMKs hovedbestyrelse

Gennem mange år var Danmark kendt som et fredeligt land. Vi deltog i fredsfremmende aktioner under klart FN-mandat, og blev dengang anerkendt som en aktiv del af FN-systemets *fred med fredelige midler*.

Der var enighed i det danske Folketing og i befolkningen om at FNs principper om fredelig løsning på konflikter og interesse modsætninger skulle følges – også når det kom til politisk praksis, og der var stor folkelig opbakning bag dansk diplomati og fredsbevarende arbejde. Målet for dansk sikkerheds- og forsvarspolitik var dengang at forhindre at konflikter udartede i vold og krig!

Men i de seneste år har vi været vidne til en ny og udansk måde at opfatte international konfliktløsning på. Et flertal i de danske partier i Folketinget vælger i dag helt bevidst krigens vej fremfor fredens, og har store dele af befolkningen bag sig. En accept af vold og krig – under dække af argumenter om selvforsvar og forsvar af menneskerettigheder.

Ændringen legitimerer brug af vold og mord i relationer mellem mennesker og lande – og puster til krige i større skala. Spørgsmålet er naturligvis hvordan vi som erklærede pacifister svarer på udfordringen – når nu den slags holdninger er blevet almindeligt accepteret, det officielle Danmark på opfordring af USA og NATO igen ruster op, udvider sit forsvarsområde ved at sende soldater og fly over på den anden side af Østersøen – og har været angribende og ivrigt krigsførende land siden midt i 1990erne.

Spørgsmålet er hvordan vi så som erklærede pacifister handler i forhold til de stigende flygtningestrømme, som Danmarks krige medfører. Og hvordan vi forholder os til FNs 17 Verdensmål, som inden 2030 på fredelig vis skal løse

de forbundne kriser og problemer verdens befolkninger står over for – ikke mindst klimaproblemerne. Sammen med alle fredselskende mennesker skal vi arbejde på, at få vores land tilbage på sporet og støtte fredelige løsninger i international sammenhæng. Vi skal tilbage – eller frem – til det, der en gang var Danmarks vigtigste ”varemærke”: fredelig færden.

Vi skal erindre os om, at det blot tog 20-25 år at ændre dansk sikkerheds- og forsvarspolitik til den nuværende krigeriske retning. Det betyder, at den nuværende politik også kan ændres i en fredeligere retning, ved gode argumenters hjælp. Fred er en menneskeret, og Aldrig Mere Krig vil aldrig opgive den principielle modstand mod anvendelse af vold og krig i konflikter – og dag for dag at præsentere befolkning og beslutningstagere for konkrete alternativer til den nuværende krigeriske politik.

Det er det, som vores nye principprogram skal udtrykke. Et principprogram der skal være grundlaget for vores arbejde for fred frem til forbundets 100-års jubilæum ... og til at FNs verdensmål er opfyldt i 2030:

PROCES TIL ÆNDRING AF AMKs PRINCIPPROGRAM

Verden har forandret sig voldsomt siden begyndelsen af 90erne. AMKs principprogram er fra dengang, men burde afspejle vores ændrede nutid.

På Aldrig Mere Krigs årsmøde den 26. maj i København besluttede de fremmødte at sætte en proces i gang, der frem mod årsmødet 2020 skal modernisere og ændre forbundets nuværende principprogram fra 1993.

Vedtægterne beskriver, at ”*ændringer af principprogrammet kan kun ske ved urafstemning og kræver ¾ af de afgivne stemmer for at blive vedtaget*”. Årsmødet satte hovedbestyrelsen til at lede medlemskredsen gennem en sådan proces – og det bliver gennem en redaktionsgruppe bestående af Hasse Schneidermann og Tom Vilmer Paamand.

Undervejs i efterårets skrivearbejde er det redaktionsgruppens ansvar at medlemskredsen inddrages (f.eks. via fokusgrupper), og i øvrigt søge at afstemme forslaget med War Resisters' International. Gruppen skal udarbejde et første forslag til nyt principprogram, der så kan behandles og forhåbentlig vedtages på et hovedbestyrelsesmøde sidst i november måned 2019.

Hovedbestyrelsen bør så i december 2019 kunne udsende forslaget i sit navn via medlemsblad og mail til urafstemning, med angivelse af tema og præcis deadline for indsendelse af stemmer med deadline senest i februar.

Forkastes forslaget om ændring, så gælder det nuværende principprogram fortsat. Godkendes forslaget kan dette offentliggøres i nyhedsbrevets forårsnummer (marts/april) samtidig med indkaldelsen til årsmøde i maj 2020.

Se det nuværende på næste side og bland dig via: AldrigMereKrig.dk/2020

PRINCIPPROGRAM FOR LANDSFORBUNDET ALDRIG MERE KRIG*Senest opdateret til årsmødet i 1993.*

1. Fred er en menneskeret og krig er en forbrydelse mod menneskeheden. Derfor er det AMKs formål at arbejde for at fjerne krigens årsager og at modarbejde enhver form for krig eller krigsforberedelse.
2. Et militært forsvar er ikke noget reelt forsvar: det virker konfliktskabende og vil kunne føre til national selvdestruktion. Vi vil derfor afskaffe enhver form for militært forsvar.
3. Som alternativ til militæret ønsker vi et ikkevolds-forsvar, som i tilfælde af besættelse bl.a. bygger på civil modstand, som f.eks. lydighedsnægtelse, boykot, strejker, og ikkesamarbejde, byggende på åbenhed og information.
4. Konflikter og interesse modsætninger mellem stater, nationer og personer skal løses uden anvendelse af vold. Vi vil arbejde for at internationale uoverensstemmelser løses ved forhandling og eventuel voldgift – altså uden brug af militær magt.
5. Udenrigspolitisk vil vi støtte alle tiltag til afrustning. Dette kan ske ved mægling, nedrustning, militært udtynkede zoner, egentlige fredszoner, forbud mod forsøg med og fremstilling af enhver form for våben, samt gennem en saglig og alsidig udenrigspolitisk oplysning i medierne.
6. Vi vil støtte militærnægttere og efter bedste evne hjælpe alle, der er bragt i vanskeligheder for deres fredsviljes skyld. Vi vil arbejde for, at samvittighedsbegrundet militærnægtelse anerkendes som en menneskeret overalt i verden. Vi vil arbejde for at hjælpe desertører, der har brudt deres lands lovgivning på det militære område.
7. Krig er menneskeskabt og kan ikke ligestilles med en naturkatastrofe. I arbejdet mod krig og militarisme indgår udbredelse af kendskab til konfliktløsning og ikkevoldstræning. Der bør indføres fredsoplysning i skolerne. Vi vil modarbejde militær propaganda i skoler og i massemedier. Der skal arbejdes for at alle former for fjendebilleder nedbrydes.
8. Skal en fredelig verden nås, må der ske forandringer ikke alene i Danmark, men over alt. Vi vil derfor støtte og samarbejde med de bevægelser overalt i verden som arbejder for de samme mål.
9. Vi anser våbenproduktionen med dens enorme forbrug af ressourcer for at være en væsentlig årsag til, at fattigdommen og nøden i den 3. verden og ødelæggelsen af miljøet overalt på jorden er tiltagende.
10. Vi vil arbejde for et totalt forbud mod produktion, salg og transport af våben og militært udstyr såvel nationalt som internationalt.

Bemærk at artiklerne i PDF-udgaven ofte indeholder aktive blå links til flere oplysninger.
 Ansvarshavende redaktør: Tom Vilmer Paamand. Kortere tekster uden afsender er skrevet af redaktøren. Redaktionen modtager gerne stof fra medlemmer og andre, helst i elektronisk form og med udenlandske tekster oversat.

Redaktionen gør opmærksom på, at henvisninger og artikler i bladet, inklusive redaktørens egne, kan have indhold der ikke udtrykker foreningen Aldrig Mere Krigs holdninger. Giv gerne bladet videre. Genbrug af teksterne helst efter aftale og med kildeangivelse.

Kontakt Landskontoret:

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4
 6880 Tarm. Telefon: 9737 3163
 E-mail: info@AldrigMereKrig.dk

Besøg vores websteder:
www.AldrigMereKrig.dk
[Facebook.com/aldrigmerekrig](https://www.facebook.com/aldrigmerekrig)

Regnskabsfører (kasserer):

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4
 6880 Tarm. Telefon: 2062 3163
 E-mail: info@AldrigMereKrig.dk
 Bank: Arbejdernes Landsbank
 Reg. 5396 Konto. 0309139
 Giro via posthus: 80237278
 MobilePay: 128443 – OBS: Nyt nummer!

Hovedbestyrelse:

Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn	Tlf.: 9842 5542
Mobil: 3042 0818. Mail: arne@aldrigmerekrig.dk	ArneHansen.net
Hasse Schneidermann, Markmusvej 18, 8410 Rønde	Tlf.: 2333 4460
Mail: hasse@aldrigmerekrig.dk	Fredsministerium.dk
Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm	Tlf.: 9737 3163
Mobil: 2062 3163. Mail: hermod@aldrigmerekrig.dk	
Poul Pedersen, Fyrresvinget 35, 8600 Silkeborg	Tlf.: 8683 6690
Mobil: 4045 0847. Mail: mailto:poul@aldrigmerekrig.dk	PAXmusik.dk
Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård	Tlf.: 5051 0328
Mail: tom@aldrigmerekrig.dk	FRED.dk

Suppleanter:

Dorte Lykke Holm, Strandbakkevej 9, 8305 Samsø	Tlf.: 6076 9167
Mail: dorte@aldrigmerekrig.dk	GrandmothersDanmark.dk
Gustav Sieg Sørensen, Tårnvej 56, 7752 Snedsted	Tlf.: 5172 4673
Mail: gustav@aldrigmerekrig.dk	

Aldrig Mere Krigs bestyrelse

Arne

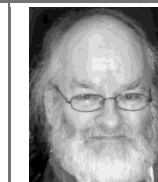
Hasse

Hermod

Poul

Tom

Til:

Returadresse: Aldrig Mere Krig, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm

Bliv medlem af AMK

Støt freden – "knæk et gevær med os
Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere.

Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikke-vold.

Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.

_ Oplysning om Aldrig Mere Krig

Inkluderet i medlemskab er bogen Krudt uden Kugler og AMKs embleme

Enkeltperson	Kr. 225
Par	Kr. 300
Student mm.	Kr. 150
Pensionist	Kr. 150
Civil værnepligt	Kr. 150

Navn

Adresse

Tlf.

E-mail

At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.

- derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager
- det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke.

Fred er en menneskeret – Krig er en forbrydelse mod menneskeheden

Konflikter bør altid løses med fredelige midler

Læs principprogram og vedtægter:

AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm – også [Facebook.com/aldrigmerekrieg](https://www.facebook.com/aldrigmerekrieg)